

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatele: **Mgr. O. S.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha 1, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2, v řízení o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 4. 5. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-50/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření ze dne 17. 5. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-51/MIN/KAN,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud odpůrci zakázal vydávat do rozhodnutí o návrhu na zrušení mimořádného opatření ze dne 4. 5. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-50/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření ze dne 17. 5. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-51/MIN/KAN, další mimořádná opatření v podobě opatření obecné povahy podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví nebo zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 v souvislosti s výskytem viru SARS-CoV-2, kterými by došlo ke zrušení napadeného mimořádného opatření nebo rozšíření jeho obsahu, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 5. 2021 domáhá zrušení mimořádného opatření žalovaného ze dne 4. 5. 2021 č. j. MZDR 15757/2020-50/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření ze dne 17. 5. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-51/MIN/KAN (dále jen „mimořádné opatření“). V návrhu na zrušení mimořádného opatření současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud odpůrci předběžným opatřením zakázal vydávat do meritorního rozhodnutí o návrhu další mimořádná opatření, kterými by došlo ke zrušení napadeného mimořádného opatření nebo rozšíření jeho obsahu.

[2] Návrh na vydání tohoto předběžného opatření pak odůvodnil tím, že rozhodnutí o nezákonnosti napadeného opatření je pro budoucí vývoj ve společnosti zcela zásadní. Odpůrce vydává další a další mimořádná opatření ve velmi krátkých časových intervalech a

soud proto rozhoduje vždy o zákonnosti opatření, které již neplatí nebo je ve velmi krátké době nahrazeno jiným opatřením. V této souvislosti také poukázal na to, že Nejvyšší správní soud se již přiklonil k tomu, že nebude nadále připouštět změnu petitu návrhů v těchto věcech a soudní ochrana tak podle navrhovatele zcela pozbývá svého základního smyslu, neboť ani prohlášení nezákonnosti opatření nemá na reálnou ochranu práv účastníků žádný dopad, a proto je zcela zásadní, aby soud rozhodoval skutečně o opatření, které je platné a účinné, nikoli o opatření, které bylo zrušeno.

[3] Takovému návrhu však nelze vyhovět. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2021, č. j. 10 Ao 4/2021 – 69, zdůraznil, že *„návrhu, kterým by soud měl zakázat odpůrci vydávat mimořádná opatření, by nebylo možné vyhovět za žádných okolností. Tento návrh je absurdní, neboť se jím navrhovatelka domáhá toho, aby soud odpůrci předběžným opatřením omezil jeho zákonem stanovenou pravomoc. Takový postup již s ohledem na zásadu dělby moci není možný. Soudní moc nemůže vykonávat kontrolu nad mocí výkonnou tímto způsobem a podobný zásah vůči moci výkonné by byl v zásadním rozporu s pravomocí soudu. Jak bylo uvedeno výše, správní soudnictví je ze své podstaty založeno na přezkumu jednotlivých aktů státní správy ex post, a soudní přezkum tak může vždy následovat až v reakci na postup správních orgánů (ať už ve formě opatření obecné povahy, rozhodnutí či zásahu). Správní soudy naopak nemohou předem očekávat nezákonnost postupů správních orgánů a preventivně jim je zakazovat, nadto formou předběžných opatření.“*

[4] Citovaný závěr dopadá i na předloženou věc, neboť i v tomto případě navrhovatel žádá, aby Nejvyšší správní soud předběžným opatřením omezil pravomoc žalovaného nařídit mimořádné opatření, což je pravomoc vyplývající jednak ze zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a jednak ze zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19. Nejvyšší správní soud k takovému, byť dočasnému, opatření nemůže přistoupit, neboť to by bez ohledu na uvedené důvody bylo v přímém rozporu se zásadou dělby moci a nepřípustným překročením rozhodovací pravomoci soudu.

[5] Z uvedeného důvodu proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že návrh na vydání předběžného opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. června 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu